

مقررات آئین دادرسی در سوئد

در ملاقاتی که دادستان کل کشور سوئد با جناب آقای فلاخ رستگار دادستان کل کشور در کاخ دادگستری بعمل آورده است و عده داده بوده که مقررات مربوط به آئین دادرسی کیفری سوئد و همچنین چگونگی تحقیقات کیفری در قانون سوئد را برای ایشان ارسال دارد. بعد از مراجعت به کشور خود خلاصه‌ای از آئین دادرسی کیفری و تحقیقات کیفری را در اینجا ترجمه برای دادستان کل ارسال نموده است و اینک در اینجا ترجمه آنها برای استفاده قضات و وکلای دادگستری درج و از جناب آقای فلاخ رستگار که اصل آنرا برای درج در مجله کانون مرحمت فرموده‌اند تشکر می‌شود.

دادگاه‌ها

سازمان دادگاه‌ها در کشور سوئد سه طبقه‌ایست و این روش در مورد دادگاه‌های کیفری نیز صادق است. طبقه اول مادون طبقه دوم و طبقه سوم مافوق طبقه دوم قرار دارد. در طبقه اول یا پایین‌ترین طبقات دادگاه شهرستان یا بداشت

* تذکر مترجم - Klas Lithner نویسنده مقاله دادستان یکی از ایالات سوئد و از صاحب‌نظران قضائی آنکشور است. در کشور سوئد همانطور که از محتويات مقاله هم استنباط می‌شود وظایف بازیرس و دادیار از یکدیگر جدا نیست و لفظ دادستان را ما در برابر کلمه Prosecutor که معنی مأمور تحقیق قضائی است آورده‌ایم و با یددقت شود که اصطلاحات حقوقی این مقاله با مفاهیم قضائی ما در ایران مقایسه نشود تا در استنباط مطالب اشکالی پیش نیاید.

قرار گرفته و مقر آن شهرهای متوسط و بزرگ است. در همین طبقه دادگاههای بخش یا ناحیه‌ای را (District Courts) برای سایر نقاط کشور باید نام برد که تعدادشان کلا از ۱۵۰ متجاوز است.

در طبقه دوم شش دادگاه استینتاف در سراسر کشور وجود دارد و دیوانعالی (کشور) در رأس همه دادگاهها در طبقه سوم – در شهر استکمل مستقر می‌باشد.

دادستانها (قضات تعقیب)

روش سه طبقه‌ای مذکور در بالا در مورد ادارات دادسرا نیز صادق است. اداره دادستانی محلی پائین‌ترین طبقه را تشکیل میدهد. تعداد اعضای هریک از ناین ادارات با توجه به وسعت حوزه قضائی آنها بین دو تا پنجاه نفر است و جوابگوی اختیاجات دو تا سه دادگاه پدایت می‌باشد.

در طبقه دوم دادستانهای ایالتی قرار دارند که معمولاً در هر ایالت یکی از آنها به‌کار مشغول است و وظیفه او علاوه بر انجام برخی امور اداری و تعقیب جرائم سنگین و پیچیده عبارت است از راهنمایی و هدایت دادستانهای محلی (بدایت) حوزه خود و نظارت در انجام وظایف آنها. برخی از این دادستانها معاون هم دارند.

در طبقه سوم یا بالاترین طبقات دادستان کل کشور و دادستان دیوانعالی کشور قرار گرفته است این مقام در رأس کلیه تشکیلات مورد بحث می‌باشد. نامبرده یک معاون و دو نفر دادیار برای تعقیب پرونده‌های کیفری مطروحه در دیوانعالی و سه نفر دادیار چهت هدایت و راهنمایی و نظارت در امور دادستانهای استانها در اختیار دارد و علاوه بر این دستیاران قضایی پنج نفر کارمند اداری نیز او را در امور اداری خود معاونت می‌کنند.

مقام و تعليمات دادستانها

دادستانهای طبقه پایین وسیله دادستان کل و دادستانهای طبقه بالا از طرف مقام سلطنت منصوب می‌شوند و کلیه آنها در موقعیت کارمندان کشوری دولت قرار دارند ولکن برگزار‌ساختن آنها موقعی امکان دارد که به‌موجب حکم یک دادگاه به ارتکاب یک جرم سنگین محکومیت یافته باشند.

برای احراز مقام مورد بحث دارای بودن مدرک تعحیلی خاصی در رشتۀ حقوق ضروری است. این مدرک ارزشی بیش از درجه لیسانس حقوق دارد و معادل فوق لیسانس است. علاوه بر مدرک نامبرده اکارآموزی در یکی از دادگاههای شهرستان یا بخش به هنوان منشی دادگاه به مدت دو سال و نیم برای تصدی این مقام لازم است. در اوایل این مدت این منشی‌های بکار قضاوت در امور جزئی نیز می‌پردازند و وظایف دادستانی را در ادارات دادستانی محلی فرا می‌گیرند و در میعت اداره‌آگاهی یکی از شهرهای متوسط یا بزرگ به آموختش کارهای پلیسی در امر تفتیش جرائم می‌-

پردازند. و سرانجام در یک کلاس چهارماهه که از طرف دادستان کل دن شهر استکملم تشکیل می شود شرکت می ورزند و برای تصدی مقام دادستانی آماده می گردند.

مقام دادستانی معمولاً یک مقام عمرانه است و کمتر ممکن است کسی از این مقام به مشاغل قضائی دیگر منتقل گردد و تغییر شغل افراد از دادستانی به قضاوت در محکمه غیر ممکن است و فقط درمورد دادستان کل و دو معاون او این عمل انجام می گیرد زیرا این سه مقام را معمولاً از بین قضاط استیناف انتخاب می کنند و انتقال این افراد به مقامات قضائی قبلی یا بالاتر مانع ندارد. دادستانها با وکلای مدافع نیز هرگز نمیتوانند تعویض گردند یعنی تبدیل یکی به دیگری غیر ممکن است.

قبل از تغییر تشکیلات و ایجاد تمرکز در سال ۱۹۶۵ مشاغل دادستان محلی و رئیس پلیس در نواحی روستایی و شهرهای کوچک یکی بود و هم اکنون نیز بین این مقامات روابط شخصی و حرفه‌ای متعددی موجود است و در سالهای آینده بین اعضای جوان این دو شغل تعویض‌هایی صورت خواهد گرفت.

تحقیقات کیفری

به محض اینکه دلایلی بروقوع بزه به دست آیدکار تحقیقات کیفری آغاز می گردد. تحقیقات بر اساس مجموعه مقررات آیین دادرسی کیفری به عمل می آید. در تحقیقات مقدماتی از هرکس که در مظان ارتکاب جرم قرار بگیرد تحقیق می شود مشروط به اینکه زمینه‌های کافی برای چنین سوءظنی موجود باشد زیرا پرونده امر باید به نوعی تنظیم گردد که شواهد جمع‌آوری شده را بتوان در دادگاه ارائه نمود (ماده ۲۳ قانون آیین دادرسی کیفری).

تحقیقات مقدماتی را هم پلیس و هم دادستان می تواند آغاز نماید اگر موضوع جرم سنگین باشد به محض اینکه فردی در معرض اتهام قرار بگیرد رهبری تحقیقات و مسؤولیت هدایت کار و امن صدور دستورات به عهده دادستان محول می شود و در مواردی که جرم یا اتهام ساده باشد باز هم در صورت وجود علل خاص دادستان هدایت تحقیقات را به عهده می گیرد. منظور از اتهام یا جرم ساده جرائمی از قبیل کتک‌کاری، دزدی، ایراد خسارت باسوسنیت، مستی و جرائم رانندگی است.

رهبری تحقیقات

مفهوم رهبری تحقیقات با توجه به مشخصات دادستان و کارآگاه و شدت و ضعف جرم و سایر عوامل در مورد پرونده‌های مختلف فرق می کند. در مورد تعدادی از جرائم رهبری دادستان حتی اگر رسماً مستول تعقیب آنها باشد مثل سرقت لذومی ندارد در حالیکه برای جرائم عمده یا سنگین راهنمائی او شدت بیشتری می پابد و ممکن است مستلزم تشکیل کنفرانس‌های روزانه با کارآگاهان مربوطه برای

رهبری موضوع باشد.

از چه کسانی بازجوئی می‌شود؟

هنگام تحقیقات مقدماتی، پلیس می‌تواند از هرکس که در مورد جرم حرفی برای گفتن داشته باشد تحقیق به عمل آورد (ماده ۶-۲۳ ق. ا. د. ک.). شاهد را قانوناً بیش از ۶ ساعت نمی‌توان برای ادائی شهادت نگهداشت و این مدت درباره کسانی که به عنوان متهم احضار می‌شوند نباید از ۱۲ ساعت تجاوز نماید (۶-۹ ق. ا. د. ک.).

به محض اینکه زمینه‌های معقول مبنی بر سوءظن علیه کسی فراهم شود پلیس مأمور تحقیق باید شخص مذکور را هنگام بازجوئی از موضوع سوءظن واينکه او حق دارد از وکیل مدافع استفاده کند آگاه نماید (۶-۱۸ ق. ا. د. ک) ولی مأمورین موظف نیستند به متهم بگویند که او حق دارد در تمام مراحل تحقیق و دادرسی سکوت اختیار کند. اگر متهم سکوت را ترجیح بدهد (که به ندرت اتفاق می‌افتد) دادستان می‌تواند هنگام محاکمه باین امر استناد کند و آن را از دلائل اتهام بخواهد و دادگاه نیز می‌تواند آن را به عنوان قسمتی از قرائین جرم مورد بورسی و ملاحظه قرار دهد. هرگاه مظنون هنگام تحقیقات سخن بگوید و در جریان محاکمه سکوت اختیار نماید و یا داستان را عوض کند اظهارات اولیه او را می‌توان بعنوان دلیل تقديم دادگاه نمود. (۶-۸).

متهم می‌تواند هنگام تحقیق از وکیل مدافع خود کمک بگیرد ولی تصمیم نهایی به اینکه وکیل مدافع هنگام بازپرسی حضور به مرساند یا نه باشخص دادستان است (۶-۱۰).

دادستان علاوه بر جمع‌آوری دلایل جرم دلایل بیگناهی متهم را نیز جمع می‌نماید. اگر دادستان تقاضای متهم را برای تحقیق اضافی رد کند باید دلایل امتناع خود را کتبیاً به متهم و وکیل او اعلام دارد و متهم می‌تواند برای اجبار دادستان به انجام تحقیقات موردنظر خود به دادگاه شکایت کند (۶-۱۹). دادستان به هر حال در اکثریت قریب به اتفاق موارد اجازه تحقیقات اضافی مورد درخواست متهم را صادر مینماید تا در جلسه محاکمه در برابر سوال فیلمترقبه مربوط به رد تقاضا قرار نگیرد.

وقتی که تحقیقات کامل شد و چنین بنظر رسید که پرونده آماده طرح در محکمه می‌باشد، دادستان وظیفه دارد که به متهم و وکیل او اجازه دهد که پرونده را کلاً قرائت نمایند و باید به آنها تذکر دهد که می‌توانند در صورت لزوم انجام اقدامات اضافی دیگری را درخواست نمایند (۶-۱۸) و متهم حق دارد که نسخه‌ای از گزارش کامل تحقیقات را مجاناً دریافت نماید و این نسخه معمولاً به محض تمییز برای متهم فرستاده می‌شود (۶-۲۱).

دستگیری و پازداشت

فرد مظنون را پلیس یا هرکس دیگر در صورتی که دلائل توقیف که ذیل ماده ۲۴-۷ قانون آیین دادرسی کیفری درج شده وجود داشته باشد می‌تواند دستگیر نماید^۱. به محض اینکه توقیف به عمل آمد افسر مربوط موظف است مراتب را به دادستان اطلاع دهد و اما اگر این تصور برود که شخص دستگیر شده بعد از تحقیق آزاد خواهد شد اطلاع مذکور لزومی نخواهد داشت.

دادستان موظف است به محض وصول اطلاع تصمیم به بازداشت یا آزاد کردن متهم اتخاذ نماید (۲۴-۷).

زمینه قضایی که دادستان دستورات خود را مبنی بر بازداشت متهم برآن استوار می‌کند این است که متهم طبق شواهد محتمل (که از شواهد عقلی بالاتر است) مرتکب جرمی شده که مجازات آن حداقل یکسال زندان خواهد بود و یا اینکه موارد زیر صادق باشد:

- ۱- متهم ممکن است متواری شود یا خودکشی نماید.
- ۲- متهم ممکن است مسیر تحقیقات را از طریق اماع آثار جرم منعوف سازد.
- ۳- متهم ممکن است بهارتكاب جرم ادامه دهد.
- ۴- دلایل خاصی وجود داشته باشد به اینکه متهم برای ادامه تحقیقات از آزادی معروف شود (۲۴-۱).

دادستان مکلف است بعد از وصول اطلاع درامسرع وقت که به هر حال مدت آن بیش از یک روز بعد از وصول اطلاع نخواهد بود راجع به بازداشت یا آزادی متهم تصمیم بگیرد. روش سوئد با آنچه که در کشورهای انگلیس، دانمارک یا نروژ وجود دارد به اینکه متهم را بلا فاصله بعد از دستگیری نزد مأمورین قضائی اعزام نمایند منطبق نیست و قرار قضائی معروف انگلیسی‌ها (Habeas Corpus)^۲ نیز در قانون سوئد وجود ندارد.. قواعد حاکم در کشور سوئد مصرح است به اینکه دادستان در مورد بازداشت یا آزادی متهم باید ظرف یکروز اتخاذ تصمیم نماید و در موارد مخصوص که تحقیقات بیشتری ضرورت دارد دادستان می‌تواند تصمیم خود را تا پنج روز به تأخیر بیندازد.

در مطالعه یکصد پرونده وسیله نویسنده در ناحیه گوتبرگ در سال ۱۹۶۰ این نتیجه بدست آمد که حد متوسط زمان دستگیری متهم تا اتخاذ تصمیم دادستان فقط شش ساعت بوده است. دادستان در تقاضای خود به دادگاه به نحو مختص از

۱) دستگیری مجرم وسیله مردم عادی در مالک شمالي اروپا نباید عجیب جلوه کند زیرا در گذشته همه مردم وظیفه پلیس را انجام می‌داده‌اند و کلمه پلیس خود گویای همین مفهوم است و هم اکنون در مالک انگلوساکسن اگر اشخاص درخواست پلیس را برای کمک در کنند مرتکب جرم شده و قابل مجازات هستند. مترجم

۲) برای آشناییدن با این قراربه مقاله «قرارهای قضایی» نوشته مترجم این مقاله منتشره در مجله حقوقی وزارت دادگستری شماره ۲ سال ۱۳۵۲ مراجعه شود.

شخص متهم و نوع بزه و زمینه‌های اتهام سخن می‌گوید ولی موظف است که همراه تقاضا یا در فاصله معقولی بعد از آن گزارش تحقیقات مقدماتی را نیز بهدادگاه بفرستد.

جلسة مربوط به استماع شکایت متهم از توقيف خود علني است. مگر اینکه متهم تقاضای سری بودن آن را به عمل آورد و یا اینکه به تقاضای دادستان، دادگاه به‌این نتیجه برسد که علني بودن جلسه مخل تحقیقات بعدی خواهد بود.

دادگاه در این موقعیت به‌تصدی یکنفر قاضی تشکیل می‌شود. دادگاه می‌تواند در این موارد فوراً تصمیم بگیرد یا مدتی را برای اتخاذ تصمیم معین کند. تصمیم شفاها و باحضور طرفین اعلام می‌شود. وقت اینکونه دادرسی‌ها معمولاً نیم ساعت است و لی ممکن است در چند دقیقه کار خاتمه پیدا کند و یا چند ساعت به‌طول انجامد.

در صورتی که دادستان در فاصله دستور بازداشت و جلسه رسیدگی به‌شکایت متهم احراز کند که علل بازداشت منتفی شده موظف است فوراً دستور آزادی متهم را صادر نماید (۲۴-۱۰).

هرگاه دادگاه راجع به‌شکایت متهم در مورد بازداشت خود رأی صادر نمود موظف است تاریخی را نیز که از دو هفته تجاوز ننماید معین کند که ظرف آن مدت تحقیقات از متهم خاتمه پذیرد. آمار نشان میدهد که تحقیقات در ۲۵ درصد پرونده‌ها ظرف یک‌هفته و در ۵۰ درصد آنها ظرف دو هفته به‌پایان میرسد. دادگاه می‌تواند در صورت لزوم به‌تقاضای دادستان مدت معین شده را تا دوبار تمدید نماید پذیرش این استعمال معمولاً مستلزم تشکیل جلسه دادگاه است. اعطای مدت اضافی به‌دادستان برای تکمیل تحقیقات در موارد بخصوص به‌بیش از مدت‌های مذکور نیز امکان‌پذیر است.

در آیین دادرسی کیفری سوئد برخلاف آنچه که در امریکا معمول است دادن اطلاعات ناصحیح - قول کمک و مساعدت از طرف مأمورین به‌متهم یا تمدید واجبار او هنگام تحقیق با تشکیل جلسات ملوانی استنطاق یا اقدامات ناصواب دیگر وجود ندارد (۲۳-۱۲).

وکالت در دفاع

هر متهم حق دارد وسیله وکیل مدافع از خود دفاع کند. اکثر متهمین یا مدعی‌علیهم امکان استفاده از وکیل تسبیحی را پیدا می‌کنند. این امر شامل مواردی است که متهم توقيف یا بازداشت می‌شود و یا اینکه اوضاع واحوال او حکایت می‌کند که به‌علی نمی‌تواند از خود دفاع کند. علل مذکور ممکن است مربوط به شرایط معنوی متهم باشد. از قبیل چوان بودن یا خارجی بودن او و یانواع جرم و احتمال مجازات. وضع مالی متهم در این موارد در نظر گرفته نمی‌شود.

طبق روش بالا دادگاه از بین وکلای دعاوی که حضور کانون وکلای سوئد

هستند یکنفر را برای دفاع از متهم معین می‌کند و البته وکیل مذکور معمولاً از بین وکلایی که وابسته به همان دادگاه هستند تعیین می‌شود و اگر متهم وکیل معینی را تقاضا نماید دادگاه همان وکیل را معین خواهد کرد. وکلای عضو کانون موظف به انجام این مأموریت‌ها می‌باشند ولی باید دانست که دادگاه هرگز آنها را علیرغم میل و اراده خودشان برای این نوع وکالت‌ها انتخاب نخواهد نمود.

دادگاه در صورت محکومیت متهم ضمن صدور حکم، حق الوکاله وکیل تسعیری را نیز معین کرده و رأی به پرداخت آن وسیله محکوم‌علیه صادر می‌کند و این وجه بلافاصله از صندوق وجهه عمومی پرداخت می‌شود. مبلغ مذکور معمولاً همان است که خود وکیل تقاضا می‌کند و تا آنجا که میزان آن غیرمعقول نباشد با مخالفت دادگاه رو برو نمی‌شود. از طرف دیگر در صورتیکه متهم برایت حاصل کند پرداخت این نوع هزینه به عهده دولت است و فقط ممکن است با توجه به وضع مالی متهم او را به پرداخت قسمتی از مخارج مذکور محکوم نمود.

خاتمه تحقیقات

دادستان وظیفه دارد که بعد از پایان تحقیقات بلافاصله راجع به اعزام متهم به دادگاه اتخاذ تصمیم نماید. سیستم تعقیبی سوئد بر اصل «رعایت قانون» استوار شده به این معنی که تمام جرائم هنگامی که دادستان دلایل را برای تعقیب کافی بداند قابل تعقیبند. تحقیقات مقدماتی باید وسیله تصمیم دادستان پایان پذیرد و این تصمیم بخصوص موقع صدور قرار منع پیگرد باید مدلل و موجه باشد. بر اصل قدرت تعقیب دادستان چند استثناء وارد می‌شود که از آن جمله یکی اتهام مربوط به مرضی روانی و جوانان کمتر از ۱۵ سال است و دیگری جرائم کوچکی که مجازات آنها جزای نقدي خواهد بود.

جريان قبل از دادرسی

سیستم قضایی سوئد مؤسسه هیأت منصفه بزرگ یا هیأت اتهامیه را نمی‌شناسد و بنحویکه در بالا گفته شد کلیه جرائم در صورت وجود دلائل کافی از طرف دادستان قابل تعقیب محسوب می‌شوند. اطلاعیه کتبی (اصطلاح ادعانامه وسیله نویسنده پکار نرفته است - مترجم) شامل شرح مختصراً از جرم و ماده قانون مجازات عمومی که با آن انطباق دارد و دلائل تعقیب است. دلائلی که با تفصیل بیان می‌شود نه تنها باید حاوی شواهد قضیه بوده بلکه نظرات دادستان را نیز باید دربر بگیرد. مطالب اطلاعیه بعد از ورود به دادگاه برای مدعی علیه ارسال می‌شود تا جواب و دلائل خود را علیه آن بیان نماید. وقتیکه موعد محاکمه معین شد طرفین دعوی و شهود به دادگاه فراخوانده می‌شوند (۱۶-۴۵). جلسه داوری در صورتیکه متهم زندانی باشد ظرف یک‌هفته بعد از وصول اطلاعیه به دادگاه باید معین شود و در صورتیکه متهم کمتر از ۱۸ سال دارد این مدت دو هفته خواهد شد.

دانشنوی

دادگاه محلی یا شهرستان معمولاً مرکب است از یک قاضی حرفه‌ای که عنوان رئیس دادگاه را دارد و به این سمت منصوب شده است و هفت یا نه نفر افراد عادی که برای مدت شش سال وسیله انجمن شهر یا شهرستان برای انجام این وظیفه معین می‌شوند. این افراد که از معتمدین محلی هستند ماهی یکبار به عنوان عضو دادگاه در جلسه دادرسی شرکت می‌کنند. انتخاب این افراد امری سیاسی است به این معنی که انجمن‌های شهر این افراد را از میان نمایندگان احزاب سیاسی در شوراهای محلی انتخاب می‌کنند.

برای جرائم کوچک و کم‌اهمیت دادگاه با یک قاضی و سه عضو عادی تشکیل جلسه میدهد و در جرائمی که مجازات آنها تنها جزای نقدی است دادگاه می‌تواند فقط به تصدی یکنفر قاضی تشکیل شود.

در آغاز جلسه دادگاه اسم متهم یا متهمین و شهود احضار شده را می‌خوانند تا معلوم شود که کسی غایب نیست. کلیه محاکمات علنی است و استثناءات وارد براین اصل عبارتند از محاکمه مجرمین جوان و بیماران روانی، دعاوی مربوط به باج سبیل، امتیت ملی، جرائم جنسی و اسرار بازرگانی. در محاکمه نوع اخیر می‌توان قسمتی از دادرسی را علنی و قسمتی از آن را سری اعلام نمود.

بعد از آغاز هویت متهمین دادستان موضوع اتهام را مطرح کرده شرح ماقعه و ماده‌قابل انطباق قانون مجازات را بیان می‌کند به متهم اعلام می‌شود که خود را کناهکار میداند یا نه. (در حدود ۷۵ درصد متهمین خود را کناهکار میدانند). سپس دادستان بیان ادعا می‌کند و نظر خود را بر نوع مجازات به صورت تقاضا عرضه می‌کند. در اکثر پرونده‌ها بعد از بیان ادعای دادستان از متهم و وکیل او خواسته می‌شود که اگر در زمینه اطمینان دادستان مطلبی دارند بگویند و اگر زیان دیده نیز در دادگاه به عنوان شاهد حاضر شده از او نیز خواسته می‌شود که بدون حشو و زوابند شرح ماجرا را بگوید و در این موقع قاضی و دادستان و وکیل مدافعان می‌توانند از نامیرده سوالاتی به عمل آورند.

قسمت بعدی محاکمه مصروف تحقیق از متهم می‌شود و دادگاه از او می‌خواهد که حتی المقدور به نحو کامل جریان را تعریف کند. چون اکثر متهمین به این کار رغبت نشان نمیدهند و تمایل طبیعی آنان بر فرار از پیچ و خمها مشکل است برخی از قضات کار تحقیق از متهم را به دادستان محول میدارند. بعد از آن وکیل مدافع از متهم تحقیق می‌کند.

شهود موقع بیان ادعای دادستان و تحقیق از متهم حق حضور در جلسه را ندارند. قاضی محکمه شهود را یک بیک سوگند میدهد و اهمیت سوگند و خطرات شهادت کذب را به آنها می‌گوید. اقربای نزدیک متهم مکلف به ادعای شهادت نمی‌شوند. شهود را نمی‌توان وادار کرد که بگویند خود یا اقوام نزدیکشان مرتکب جنایت یا عمل خلاف شرافت شده‌اند. کسی که شاهد را احضار می‌کند حق دارد

قبل از طرف مقابل از او تحقیق کند ولی بین حال روش قضائی سوئد مانند کشورهای گروه انگلیسی زبان در مورد تحقیق مجدد از شاهد دارای قواعد منظم و مسلمی نیست و قاضی نیز می‌تواند از شاهد سوال کند و ممانعتی در زمینه شهادت غیرمستقیم یا نقل قول که در قوانین انگلوساکسن‌ها غیرقابل استماع است وجود ندارد. طبق قواعد حاکم در سوئد نباید از شاهد سوالات هدایت‌کننده به عمل آید ولی همین مطلب نیز قاعده‌ای محدود و مطلق نیست. از آنجا که جز در موارد قلیلی از جرائم از قبیل افترا هیأت منصفه در محکمه شرکت نمی‌کند مذاکرات درگوشی قاضی و دادستان و وکیل مدافع ضرورت پیدا نمی‌نماید تمام مطالب با صدای بلند گفته می‌شود و قواعد دادرسی آنقدر اهمیت ندارد که نقض آنها موجب پژوهش شود. بعد از بررسی دلایل، موضوع زندگی متهم مطرح و سوابق کیفری او در صورتی که سابقه‌ای داشته باشد با صدای رسا قرائت می‌شود و گزارش روانشناس و مددکار اجتماعی نیز خوانده می‌شود و سپس دادستان و وکیل مدافع آخرین بیانات خود را ایراد می‌کنند. اشاره به رویه‌های قضائی معمول نیست زیرا سوئد قانون مدون دارد. دادستان معمولاً مجازات معینی را تقاضا می‌نماید.

پس از این مراتب از متهم خواسته می‌شود که آخرین دفاع خود را بگوید و ختم دادرسی اعلام می‌گردد. جلسه مشاوره سری است و حکم در جلسه علنی قرائت می‌شود. دادگاه می‌تواند صدور حکم را به روزهای بعد موکول کند ولی به هر حال قبل از پایان دو هفته حکم باید صادر شود. دادگاه روزی بیش از شش ساعت کار نمی‌کند لهذا آن تعداد از پرونده‌ها را مطرح می‌کنند که امکان پایان دادن آنها وجود داشته باشد. عکاسی در جلسه دادگاه و گرفتن عکس به هر صورت از جریان محاکمه منوع است (۹-۵).

پژوهش

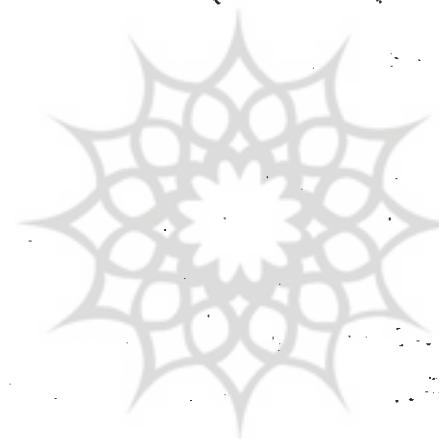
طرفین دعوی نسبت به احکام صادره دادگاهها اختیارات وسیعی برای تقدیم شکایات پژوهشی دارند. پژوهشخواهی در زمینه عدم انجام تحقیقات و مقدمات و عدم رعایت تشریفات یا شدت و ضعف کیفرها یا زمینه‌های قانونی دیگر به عمل می‌آید. مدت پژوهش از تاریخ ابلاغ حکم سه هفته است و اگر یکی از طرفین دعوی پژوهش خواسته باشد می‌توان به طرف مقابل یک هفته مهلت اضافی برای استیناف اعطاء نمود.

در دادخواست پژوهشی باید شواهد و دلائل جدید ذکر شود و نسخه این دادخواست نزد پژوهشخوانده فرستاده می‌شود و به او اجازه میدهد که ظرف دو هفته اعتراضات و ایرادات خود را کتبی تقدیم دارد.

برخی از دعاوی کوچک را می‌توان بدون حضور طرفین در دادگاه استیناف مورد حکم قرار داد ولی در اکثر موارد نوعه دادرسی و تشریفات محاکمه همان است.

که در دادگاه بدوی تحت مطالعه درآورده‌یم.

تنها در مورد فرجامخواهی به دیوانعالی کشور محدودیت‌هایی در نظر گرفته شده است. در دیوان مذکور هیأتی مرکب از سه نفر وجود دارد که در اکثر موارد اجازه فرجامخواهی وسیله آنان صادر میگردد و درخواست‌های فرجام موقعي نزد این هیأت مطرح می‌شود که یا دعوی دارای اهمیت خاصی باشد یا شکسته شدن حکم پژوهشخواسته محتمل جلوه کند. بنابراین اجازه فرجامخواهی به اصحاب دعوی به ندرت داده می‌شود. دادستان کل دادستانی است که اجازه دارد پرونده‌های کیفری را در دیوانعالی مطرح نماید و او نیز از این اختیار چنان کم استفاده می‌کند که سالانه بیش از ۲۰ پرونده کیفری در دیوانعالی کشور مطرح نمی‌شود.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی